

Майчина пѣсень

— Спи спокойно, мой соколе,
Спи, почивай въ сладкъ сънь;
Нека свири и вилнѣе!
Бурята свирѣпа вѣнъ!...

Азъ при тебъ съмъ, ще те пазя
И отъ буря и отъ студъ;
Спи спокойно, не плаши се,
Тебъ добръ е въ майчинъ скутъ.

А за татка си не питай, —
Не отваряй рана зла: —
Той, соколе, въ бой загина,
Тамъ — при Черната скала...

Н. Ив. Костовъ

Сбогомъ, дѣдо Мразъ!

(Приказчица отъ А. Ф. Пановъ)

Сърдитъ и недоволенъ е дѣдо Мразъ... Ей го седналь на ледения си тронъ, подпрѣлъ съ ржка бѣла космата брада — унесенъ въ тежки мисли... Вѣрнитѣ му слуги, и тѣ сж се укротили... Бурята не бучи, виелицата не мѣта снѣга, снѣжинкитѣ не играятъ лудо хоро самодивско... Тжга виси въ цѣлото царство на дѣда Мразъ!...

Седи дѣдо Мразъ и мисли: „Не! Виждамъ, че не мога вече. — Врѣме е да си почина! Не мога се бори вече съ слънцето! — Какъ се не бихъ, какъ се не мжчихъ — надви ме и туй-то! Вижъ го, какъ припица — дори украситѣ на короната ми се стопиха!... Чудни хора!